

Baggrunden for ændringsforslagene er jo reel nok, for det er ressourcespørgsmål, og ingen kan være uvidende om, at det er begrænsede ressourcer, vi taler om.

Imidlertid er der et par forhold, der forhindrer, at der kan blive almindelig opbakning bag det her, bl.a. det helt formelle, at EF-direktivet jo foreskriver, hvordan vi skal handle.

Og så er der jo altså noget helt konkret omkring investeringslyst, som også andre har nævnt her. Jeg kan næppe forestille mig, at de investeringer, som vi forventer i vores område af Nordsøen, vil blive gennemført med de begrænsninger, vi i givet fald skulle pålægge disse investorer, og mig bekendt er de af et sådant omfang, at vi næppe kan forvente en statslig investering, hvis vi kunne forestille os, at vi gik over til den model.

Endelig må jeg også sige, at med det lovforslag, der nu foreligger, er der bestemt ikke totalt set tale om en begrænsning i forhold til de regler, vi har arbejdet med for efterforskningen til udvinding i Nordsøen.

Derfor kan Socialdemokratiet selvfølgelig ikke støtte ændringsforslagene; vi anbefaler tværtimod lovforslaget som helhed til vedtagelse.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det, der er tale om, er, at vi i dag kan konstatere, at der udvindes mere olie og gas af Nordsøen, end vi selv bruger herhjemme. Det er altså forretningsmøtivet, der er det dominerende: Vi sælger ud af olie og gas, langt mere end der bruges i Danmark i dag.

Det, der ligger i det nye forslag til koncessioner, er, at man fremover ikke må gå ind og etablere et flertal imod det, hvis det går imod de forretningsmæssige principper. Det synes vi er uholdbart.

Det bliver også nævnt, at lovforslaget har været behandlet grundigt. Det er rigtigt, at vi har stillet en masse spørgsmål, men vi har ikke fået svar. Vi har ikke fået svar på det meget vigtige spørgsmål, som bl.a. også blev nævnt af Socialdemokratiets ordfører her til sidst: Hvordan er mulighederne for at etablere et statsligt selskab som efterfølger af DUC?

Jeg vil tillade mig at citere fra spørgsmålet; det er spørgsmål 64:

»I forlængelse af besvarelsen af spørgsmål 39, jf. bilag 8, ønskes oplyst, om lovforslaget indeholder et juridisk grundlag, som gør det muligt at udvikle et statselskab, som alene eller sammen

med andre kan overtage DUC's rolle, når DUC-koncessionen ophører.«

Og svaret på det spørgsmål er – jeg citerer kun den sidste del af det:

»Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 39, er der tale om en hypotetisk situation, som der må tages stilling til, når eller hvis den opstår.«

Noget så banalt som spørgsmålet om, hvorvidt man inden for det nye juridiske grundlag, der nu etableres for koncessionerne, kan etablere et statsligt selskab, der eventuelt sammen med andre kan overtage koncessionerne, kan vi ikke få svar på.

Det, der er det interessante i det her, er for mig at se, at det også er en radikal ændring i hvert fald i forhold til det, der tidligere har været Socialdemokratiets grundlag for at forholde sig til Nordsøen.

Jeg synes også, at det er et principielt spørgsmål om, hvordan den lovgivende magt fungerer, når man ikke kan få et svar med oplysning om konsekvenserne af det her nye juridiske grundlag. Selvfølgelig må det kunne oplyses, om det er muligt eller ikke muligt at udvikle et statselskab, der kan overtage DUC's rolle; men det har vi ikke kunnet få oplyst.

Det er især til fru Anni Svanholt, der siger, at det har været diskuteret i rimeligt omfang og der har været rigelig lejlighed til at stille spørgsmål. Det har vi også gjort, men vi har ikke kunnet få noget svar. Vi mener, at det er et principielt spørgsmål i forhold til, hvordan den lovgivende magt skal fungere. Det er muligt, at det er nok for SF, men det er ikke nok for Enhedslisten ikke at få et svar på det spørgsmål.

Jeg vil henvise til, at sagen også er vigtig at få belyst ud fra den synsvinkel, som Socialdemokratiet anlagde i begyndelsen af 1980'erne, hvor man fremhævede produktionslinjen frem for beskatningslinjen. Dengang satsede man på afgørende statslig produktionsdeltagelse og gav samtidig køb på beskatningslinjen. Som bekendt led man nederlag på begge fronter set i bakspejlet. Derfor må også både Socialdemokratiet og SF være stærkt utilfredse med det svar, vi har fået på spørgsmål 64.

Eller også er vi havnet i en situation, hvor Socialdemokratiet hverken går ind for skærpet beskatning eller for i det mindste et forsøg på at fastholde produktionslinjen, nemlig en afgørende statslig deltagelse i olieudvindingen.